

Les dificultats per bastir una sobirania financera catalana (1a part)

written by Joan Olivé i Mallafrè | 2 d'agost de 2020

La Catalunya independent la voldríem com una mena de Dinamarca del sud. Hi ha un gran debat sobre què necessita l'independentisme per encarar tantes dificultats com tenim davant nostre. Hi ha gent que proposa que Catalunya s'ha de proveir d'un exèrcit, o almenys d'una preestructura militar. Que si cal enfortir el cos administratiu de Catalunya, especialment en personal diplomàtic, un seguit d'actius necessaris apareixen en aquesta llista.

N'hi ha un de capital (mai més ben emprat, el concepte), que podem anar bastint des d'ara: LA SOBIRANIA FINANCERA CATALANA

Hi ha qui somnia a tenir tanta sobirana com Suïssa, la mateixa Dinamarca, etc.

Hi ha qui diu que mentre no siguem independents de debò, amb un estat ja conformat, no podem somniar a tenir sobirania financera, com societat.

Podem ser raonablement optimistes: Al Quebec on sols són una autonomia canadenca, disposen d'una gegantina sobirania financera, com poble mitjançant el "Mouvement DESJARDINS"
<https://www.desjardins.com/>

Els quebequesos, mercès a la tenacitat d'Alphonse Desjardins (Especialment important va ser la seva dona Doriméne, autèntica heroïna quebequesa) es van saber bastir cap a l'any 1900 d'una xarxa de cooperatives de crèdit que avui s'ha transformat en la gran eina de país quebequesa, governada tots aquests 120 anys d'història de baix cap a dalt, en estricte règim assembleari.

A Catalunya teníem fins a la Gran Recessió nou caixes d'estalvi que conformaven el cos de la sobirania financera de Catalunya.

Entenem que el capital acumulat per aquestes entitats, bastit de pesseta a pesseta via estalvi i interessos coberts pels crèdits, etc. constitueix un "actiu del poble", que ha d'estar administrat escrupolosament per servir les classes futures, respectant la memòria i aportacions que hi van fer les classes passades.

Entre el totxo, els maleïts polítics i tot plegat, d'aquest capital AVUI NO EN RESTA RES.

Tenim La Caixa de Pensions, que va néixer paral·lelament a la quebequesa DESJARDINS: Arriben els anys 80 i els directius (co-optadors de l'entitat d'aleshores) decideixen PRENDRE el capital acumulat per generacions de catalans per fer un creixement especulatiu/capitalista a la resta d'Espanya.

Hi havia repetides proves que oficines acabades d'obrir a Espanya donaven als nous clients hipoteques i crèdits en millors condicions que a les oficines catalanes de tota la vida. L'objectiu d'aquells directius era similar al que tenen les cèl·lules canceroses: CRÉIXER fins on sigui possible.

L'objectiu d'aquest article no és ara recordar què han fet els capitosts de LA CAIXA els darrers anys...

Fem inventari:

Hi ha quatre entitats financeres que podem dir que són catalanes, avui:

L'Institut Català de Finances, depenent totalment de la Generalitat. És un ens públic, menat per polítics.

La Caixa d'Enginyers, que malgrat el seu nom, és una Cooperativa de Crèdit igual que l'esmentada quebequesa Desjardins. La van fundar els enginyers industrials afiliats

al col·legi, ja fa cinquanta anys

La Caixa de Guissona, que malgrat el seu nom, és una Cooperativa de Crèdit emmarcada dins l'entramat de Guissona (aquí no entrarem a esbrinar si aquest conglomerat agro/industrial és encara cooperatiu *stricto sensu*).

COOP57, que és una estricta Cooperativa de Serveis Financers, treballant molt discretament i MOLT EFICIENTMENT en un entorn cooperatiu molt limitat.

En aquests anys, promogut per la feina iniciada des de l'Associació per la nova CAIXA CATALANA, Cooperativa de Crèdit, un grup d'entusiastes catalanistes vam fundar, amb penes i treballs, una entitat que volia arribar a esdevenir Cooperativa de Crèdit: Parlem de la malaguanyada Cooperativa Catalana de Serveis Financers, Sccl que ha tingut una vida massa curta, massa accidentada i massa trista.

Què va passar?

Doncs va passar que dos socis amb vinculacions, un altre cop, al règim del 78 i l'IBEX-35 l'han desestabilitzat fins a deixar-la avui en estat ja catatònic, pendants de veure si els actuals responsables tenen el coratge de convocar l'assemblea liquidadora.

- Van aparèixer coordinats.
- Van fer una feina precisa.
- Van trobar els còmplices justos pe al seu propòsit.
- Van desaparèixer un cop aconseguit llur objectiu de matar el projecte.

Qui eren aquests socis:

El protagonista i inductor: **Jaume Terribas Alamego**, antic directiu de LA CAIXA (anys enrere havia estat també directiu d'aquella malaguanyada CAIXA DE BARCELONA, que va ser deglutida per LA CAIXA. En aquelles èpoques una entitat

financera, per mal administrada que estigués –que ho estava, aquesta– no podia fer fallida: Es guardaven les formes).

Jaume Terribas Alamego tenia, en el moment dels fets ressenyats avui, vinculacions familiars directíssimes amb el BBVA.

El “segundón” que s’hi va prestar: **Jordi Ferrés i Valcarce**, amb un passat a Unió Democràtica de Catalunya, molts anys “empotrat” a l’Ajuntament de Sant Cugat. Advocat especialitzat en immobiliari, té un despatx professional a la Via Augusta de Barcelona.

Constava com vicepresident de la Cooperativa, però va cometre una deslleialtat que el portava a l’expedient d’expulsió com soci: Haver fundat el partit polític [Moviment 1 d’octubre](#) com a president ...i no haver informat per res al Consell Rector de la cooperativa.

Fets:

Jaume Terribas li descarrega obertament al president de la Cooperativa: Has de deixar de ser president. Ara la cooperativa l’ha de dirigir algú més ben preparat que tu.

En el moment en què el president s’hi nega en rodó s’engega una campanya a mort per apartar-lo.

En Ferrés arriba a trucar als mossos d’esquadra, en un Consell Rector, amenaçant al president que es negava a dimitir.

El president de la Cooperativa Catalana de Serveis Financers, Sccl, va fer [una declaració jurada notarial](#) exposant el que estava passant i denunciant les accions dels dos socis esmentats (hi havia altres socis participant en la conxorxa. Una, que sols pretenia extreure diners de la Cooperativa, via aconseguir subvencions).

Cap de les afirmacions fetes davant de notari ha estat ni rebatuda ni contra-argumentada per cap dels interpel·lats.

Però en realitat, que va passar?

Va passar que a l'IBEX-35 no li interessa que un projecte com la Cooperativa Catalana de Serveis Financers, Sccl, prosperi.

Va passar que no volien que el president d'aquesta cooperativa participés en col·loquis amb el professor Arcadi Oliveres denunciant com LA CAIXA, però encara més especialment el BBVA, financen les exportacions d'armament espanyol i italià. Sagna el fet que avui el principal client d'aquesta activitat maligna espanyola és l'Aràbia Saudita, amb les conseqüències de mort al Iemen i d'enriquiment dels borbons.

Va passar que no volien que la Cooperativa Catalana de Serveis Financers, Sccl, participés en les Fires de Consum Estratègic que tant de mal li estaven fent a l'*statu quo* tan contrari a l'independentisme.

Va passar també que s'estava ja en converses, en l'àmbit internacional, per participar en un projecte cooperatiu que pot portar RAONABLEMENT AVIAT una Cooperativa de Crèdit operant a Catalunya, i això simplement s'havia d'aturar.

S'ha acabat tot?

DE CAP MANERA DEL MÓN!!!

Aquí no es rendeix ningú!!!

La www.CaixaCatalana.cat manté intacte llur esperit inicial d'esquerres, de servei a les classes baixa i mitjana de Catalunya.

Estem treballant molt activament per portar a Catalunya la feina del nou BANC ÈTIC, COOPERATIU I EUROPEU amb seu legal a Lituània que lideren la cooperativa més important de Croàcia, la "Zadruga za Ètico Financiranje".

Estem enllestint els estatuts per la nova Cooperativa [ETICAT](#), [Sccl](#) que serà precisament el primer pas de la societat

catalana, per participar en aquesta nova Cooperativa de Crèdit.

Què poden fer, els catalanistes?

Mentre no convoquem l'Assemblea Fundacional d'Eticat.cat, el mitjà de comunicació més simple avui és seguir els comptes de Twitter de:

[@CaixaCatalana](https://twitter.com/CaixaCatalana)

[@europees](https://twitter.com/europees)

Prometem fer un segon lliurament, informant de forma concreta com ha d'implantar-se aquest nou BANC ÈTIC, COOPERATIU I EUROPEU, amb seu legal a Lituània.